

[Harald Nielsen.]

gange i helt andre egne af landet. Derfor talte jeg også dengang, som nogle måske husker, om, at man måske helt burde afskaffe tillægsmandaterne, så at alle mandaterne, som f. eks. i Sverige, blev kredsmandater valgt ved forholdstalsvalg i amts- og storkredse. Det ville også løse det problem, der her optager os, for når der ingen tillægsmandater er, bliver der heller ingen strid om, hvordan de skal fordeles. Men som allerede nævnt, vi stiller ingen krav om ændring i den retning, vi mener fra venstres side ikke, at det er rigtigt at ændre valgloven nu, da den så at sige lige er vedtaget og det efter et stort forudgående kommissionsarbejde. Det er vist heller ikke heldigt — hvad den højtærede minister gjorde opmærksom på — at komme ind på at lave valgloven om så omtrent hver gang, der har været afholdt valg, fordi et eller andet parti mener, at havde valgloven på dette eller hint punkt været anderledes, ville valgresultatet også have været anderledes og meget bedre og rimeligere. Nu må det efter vor opfattelse et stykke tid have sit forblivende ved den valglov, vi har fået vedtaget i foråret, og vi kan derfor fra venstres side ikke medvirke til gennemførelse af det radikale forslag om ændring af valgloven.

Poul Sørensen: Sagen er allerede blevet belyst fra mange forskellige sider, og jeg skal i hovedsagen ved denne forhandling henvise til de standpunkter og synspunkter, mit partis ordfører ved tidligere lejligheder, når sagen har været til behandling, har givet udtryk for.

Jeg skal ikke nægte, at det ærede medlem hr. Steens tone overraskede mig. Jeg ved ikke, om det var samtlige de partier, der har været med til at gennemføre den nugældende bestemmelse, eller kun et enkelt af dem, der faldt ind under den vrede, som den ærede ordfører for forslagsstillerne herfra udgød over tinget. Mit parti har jo været med i alle de forudgående overvejelser, og der kan naturligvis siges både for og imod; men vi har truffet vor afgørelse, dengang sagen var til behandling, og denne afgørelse står vi ved, idet vi mener, det bør have sit forblivende derved.

Jeg vil isøvrigt erindre om, at dette spørgsmål har været belyst meget mere indgå-

ende, end tilfældet ellers ofte er. Den mulighed, at et parti kunne samle en hel del stemmer uden at blive repræsenteret, er derfor ikke noget, der er gået op for befolkningen i den time, da valgets resultat forelå. Jeg er mig således bevidst, at jeg næsten ved hvert møde har oplyst vælgerne om, at de bestemmelser, som var vedtaget af rigsdagen, var af en sådan karakter, at stemmer i et antal af op til 60 000 kunne spildes, hvis de faldt på den ugunstige måde, som kunne vises ved et eksempel. Det har da også vist sig i praksis ved det valg, der nylig har været afholdt, at et stort antal stemmer ikke kunne blive taget i betragtning, da mandaterne skulle fordeles.

Enhver har selvfølgelig ret til at stille et forslag som det foreliggende, og vi andre har ret til at se ind bag ved det for at finde ud af, hvad motiveringen for det kan være. Jeg mener, at jeg med mine få ord her har understreget, at det ikke kan være den, at befolkningen pludselig er blevet stillet overfor noget, den ikke kunne have anet. Enhver har været klar over den risiko, der var. Vi må da stille det spørgsmål: Er det rimeligt, at man få måneder efter, at et overvældende flertal på rigsdagen har samlet sig om en bestemmelse som denne, efter at den har været prøvet og enhver kendte den risiko, den indebar, atter sætter sagen til behandling, således som det er gjort i dag? Vi mener ikke, at det er rimeligt, og vi kan henholde os til de bemærkninger, der allerede er fremsat om, at bestemmelsen må prøves videre fremefter, inden man giver sig i lag med at ændre den valglov, vi nu lever under.

Jeg vil altså sige til det ærede medlem hr. Steen, at jeg er lige så spændt som antagelig mange andre i denne sal på at erfare den virkelige principielle forskel mellem det ærede medlems standpunkt med hensyn til en stopregel og vort synspunkt. Når man går ind for en stopregel overhovedet — såvidt jeg erindrer, var der vist i den sidste valglov tale om lidt over 36 000 stemmer, og den risiko indebærer det ærede medlems regel, medens det i den nugældende lov drejer sig om 60 000 stemmer — all right, så kan der være en difference, men er der nogen forskel i princippet? Må vi ikke få det uddybet lidt nærmere. Det må jeg bede det ærede medlem om at gøre, og jeg går ud fra, at jeg tør gøre det, da vi andre jo er